अङ्गीकृतम् इदं पूर्वं मया, चिन्ता तव 'अत्र का,
इत्य् उक्त्वा तच् च जग्राह तत्क्षणं स पुरोहितः । 165
कृताशिषि ततो याते स्वबधूवासकं शिवे
नीत्वा च स्थापयामास तन् निजे कोशवेश्मनि । 166
माधवो ऽपि तद् अन्येद्युर् मान्यव्याजं शनैस् त्यजन्
रोगोपशान्तिं वक्ति स्म महादानप्रभावतः । 167
त्वया धर्मसहायेन समुत्तीर्णो ऽयम् आपदः,
इति च 'अन्तिकम् आयान्तं प्रशशंस पुरोहितं । 168
एतत्प्रभावाद् एतन् मे शरीरम् इति कीर्तयन्
प्रकाशम् एव चक्रे च शिविन सह मित्रतां । 169
शिवो ऽपि यातेषु दिनेषु अवादीत् तं पुरोहितं,
एवम् एव भवद्देहे भोक्ष्यते च कियन् मया । 170
तत् किम् त्वम् एव मूल्येन गृह्णास्य् आभरणं न तत्,
महार्घम् इति चेन् मूल्यं यथासंभवि देहि मे । 171
तच् छ्रुत्वा तद् अनर्घं च मत्वा तन्निष्क्रयं ददौ
तथा 'इति तस्मै सर्वस्वं शिवाय स पुरोहितः । 172
तदर्थं च स्वहस्तेन शिवं लेख्यम् अकारयत्,
स्वयं च 'अप्य् अकरोद् बुद्ध्वा तद्धनं स्वधनाधिकं । 173
अन्योन्यलिखितं हस्ते गृहीत्वा स पुरोहितः
पृथग् आसीत्, पृथक् सो ऽपि शिवो भेजे गृहस्थितिं । 174

Digitized by Google